

LEIDŽIAMAS BRITANIJOS L.R.K. DARBINIKŲ SĄJUNGOS

44

Bellshill, 29 d. SPALIO 1932 m.

PAMALDOS BUS.

S h o t t s, 30 spalio, sekmadienį, 8 val. ryto išpažintis, pamaldos 3 val. p. p.

M o s s e n d, 2 lapkričio, trečiadienį, 6 val. vak. šv. Širdies pamaldos.

Taipogi priminame, jog šį antradienį bus Visų Šventųjų šventė. Reikia išklausti šv. mišias. Trečiadienį—Uždušinė, diena paskirta mirusiųjų atsiminimui. Kiekvienas kunigas gali tą dieną laikyti trejas mišias, tai lengva proga vienas ar dvejus išklausti.

Pranešimas.

B e l l s h i l l Šeimyniškas vakaras, kuris buvo rengiamas vietinės Sąjungos kuopos 29 spalio, yra atidėtas vienai savaitei, t. y. 5 d. lapkričio mėn.

Sąjungos Kuopos Valdyba.

Didelė diena Londono lietuviams.

Tai Vilniaus ir Klaipėdos spalio 23 d. Tiesa, Didžioji Lietuva plačiai minėjo Vilniaus dieną spalio 9 d., bet mes ašigailime atidėję tą dieną dviem savaitėm vėliau. Mat, galėjome turėti tose iškilmėse tokį brangų svetį, kaip Jo Ekscel. Ministrą Sidzikauską. Ir atsilankė jis ne tik kaip malonus svečias, bet pasakė tokią gražią, turiningą ir kartu nuoširdžią kalbą, kad ir kurie buvo girdėję jo pranešimą grįžtantiems iš Dublino Eucharistinio Kongreso lietuviams, buvo tiesiog sužavėti tuo nauju pranešimu. Kas svarbiausia, kad ta kalba sukėlė didesnio Lietuvos reikalais susidomėjimo ir tarp vietos Londone gimusio mūsų jaunimo, kurio buvo šiuo kartu daugiau, negu paprastai lietuvių susirinkimuose. Ypač visiems patiko jungimas Vilniaus klausimo su Klaipėda. Ir žinoma, nėra Lietuvoje didesnio tų dalykų žinovo, kaip p. Sidzikauskas, kuris vieną ir kitą reikalą taip sėkmingai gynė Tautų Vyriausiam teisme. Visi suprato, kad nors ir maža Lietuva, bet esant tokiems gabiečiams ir patvariems jos gynėjams, kaip J. E. Ministeris Sidzikauskas, ji turi pasaulyje ne mažiaus reikšmės kaip ir didžiausios valstybės. Ne nuostabu, kad pabaigus p. Ministeriui pranešimą jis su ovacijomis, skambant „Ilgiausių metų“ garsams, buvo pagerbtas pakeltas ant kėdės.

Kun. Mažonas trumpame atsiminime iš savo susidurimo su lenkais įrodė, kad ir taurėnieji lenkai, kaip parkiv. Cieplikas, pradėjo jau suprasti, kokią nesąmonę lenkai padarė užgrobdami mūsų teritoriją. Didžiausiu en-

tuziazmu taip pat buvo priimta tokia rezoliucija „Londono Lietuvių kolonija, susirinkusi š. m. spalio 23 d. Lietuvių klube minėti mūsų sostinės Vilniaus neteisėto pagrobimo faktą, liudi kartu su okupuotos Lietuvos lietuviams, reiškia jiems užuojautos ir pasižada Vilniaus neužmiršti, dirbti jo išvadavimo darbą, budama tikra, kad suplėšytas Lietuvos kunas netolimoj ateity savo ištikimųjų sūnų pasiryžimu Dievui laiminant susijaungs su Nepriklausoma mūsų Tėvyne“.

Antroji daly gimusios Londone O. Dzvonkutės pamokinti vaikučiai padainavo ir padeklamavo atitinkamų iškilmėi, dvelkiančių tėvynės ir Vilniaus meile, dalykėlių. Kaip Vilniaus klausimas yra ir artimas mūsų kolonijai, rodo ir tas faktas, kad nežiurint didelio nuolatinio lietaus tą dieną priėjo pilnatinė klubo salė su visų organizacijų atstovais ir pasiūlus „Rutos“ vadovybei, kurios iniciatyva buvo surengta ši diena, tuoj sumesta Vilniaus vadavimo reikalams 4 svarai 5 šilingai, ir tai esant kriziui. Aukotojų vardai bus nusiųsti Vilniaus Vadavimo Komitetui. Kvsp.

Svarbi šventė.

Sekmadienį prieš Visų Šventę švenčiama, Kristaus—Karaliaus šventė. Toji šventė įvesta tik prieš keletą metų, todėl ji ne visiems žinoma. Dabartinis pasaulis pasiryžęs eiti savais keliais, neatsižvelgdamas į Dievo įstatymus. Parodyti, kad Kristus yra Aukščiausias įstatymų davėjas, toji šventė ir įsteigta. Kristus yramusų Kelias, Šviesa ir Gyvenimas. Kristaus mokslas nurodo mums kaip mes privalome elgties privatiniam, šeimyniniam, valstybiniam ir visuomeniniam gyvenime. Kristus—Karaliaus šventė visa mums tai primina. Tat švėškime ją su atsidėjimu.

Mūsų Moksleiviai.

Malonu išgirsti, kad vis daugiau Škotijos lietuvių jaunimo grėbiasi mokslo. Šią vasarą p. lė Marijona Didvalietė, iš Fauldhouse, baigė Craiglockhart, Edinburgh'e, Katalikių Mokytojų Seminariją ir jau turi mokytojos vietą Fauldhouse.

Iš Carfino Jonas Steponauskas pereinantis metais baigė Glasgovo Universitetą su M. A. laipsniu, o šimet baigė Jordanhill Mokytojų Seminariją. Linkmie jiems pasisekimo.

Šv. Juozapo Brolijauga.

Į šv. Juozapo mirštantiesiems gelbėti broliją įsirašė netol 200 Škotijos lietuvių. Tos brolijos tikslas suprantamas kiekvienam katalikui. Pasirodo, jog ton brolijon priklauso tiek daug kunigų, jog už mirštančiuosius kasdien laikoma apie 300 mišių. Kas norėtų į tą broliją įsirašyti, gali kreipties į kun. J. Petrauskį.

Įvairios Žinios.

X Laikraščiai praneša, kad Vilniaus Krašte šimet priviso labai daug vilkų. Jie tiek įsibrausino, kad ne tik naktimis, bet ir dienomis eina į kaimus ir ieško sau grobio. Naktimis kutėse ukininkų išpjauna avis, kiaules ir kitus gyvulus. Žmonės spėja, kad turės būti labai šalta žiema, kad taip anksti jie į kaimus eina.

X Šiomis dienomis Dr. kun. Treanor ir kun. Daniel, iš Bearsden, Glasgow'e, kartu su 50 Evidence Guild dr. jos narių nuvyko Carfino Groton prašyti Šv. P. Marijos užtarymo busiamiesiems savo darbams. Grotuje kun. Daniel pašakė puikų pamokslą. Tą dieną buvo atvykusi ir kita didelė maldininkų eskkursija iš Fife, Škotijoje.

X Suimtieji 18 vyrų per demonstraciją Bellshilly jau paleisti, užstačius už kiekvieną po £1, jų teismas už ramybės ardymą bus 31 dieną šio mėnesio.

X Euston stotyje Londone piktdariai atėmė iš pašto tarnautojų brangų siuntinį ir, sėdę į automobilį, nuvažiavo. Šis drąsus užpuolimas sujadino visą Londoną.

X Nuo 1 dienos lapkričio algos Britanijos policininkams bus sumažintos 5 nuošimčiais.

X Kad paskatinti kiaulių auginimą Britanijoje, manoma steigti naujus bekono fabrikus ir aprubežiuoti bekono įvežimą iš užsienių.

X Spalio 20 dieną Cardowan kasykloje, Stepps, luboms įgriuvus užmuštas vienas angliakasytis ir kitas sužeistas.

X Naujo geležinkelio Telsiai—Kretinga atidarymas įvyks 29 dieną šio mėnesio. Šioje linijoje bus šešios stotys, kurių svarbiausios—Plungės ir Kartenos. Geležinkelį statė danų firma. Dabar eina ginčai Lietuvos laikraščiuose ar neperdaug tai firmai permokėta.

X Apskaičiuota, jog Lietuvoje esama apie keturius tukstančius aklų žmonių. Aklųjų Justitutan tegalėjo tilpti tik kelios dešimtys aklųjų.

X Kadangi Klaipėdos Seimelio rinkimai prasilenkė su įstatymais, tai jis paleistas. Rinkimus įvykdyta vokiečių naudai. Nauji rinkimai įvyks ne vėliau 6 mėnesių laike.

X Ukmergėje susektas slaptas žydėlių Judelavičių bankas. Už paskolas jie imdavo aukštus nuošimčius. To nelegalaus banko veikimas tyrimas.

X Mirė Burnbanko klebonas D. O'Sullivan, Burnbanke klebonu išbuvo suvirš 6 metus.

Redakcijos antraštas:

76 Main Street,
Bellshill, Lanarkshire,
Scotland.

M. E. Steijger—Asperslach.

KATALIKĖ MOTINA.

(Pabaiga)

Gero auklėjimo vaisius dažnai yra panašus į žieminę sėklą. Vėlyvą rudenį ji išdygsta ir paugėja, bet tuoj pasislepia po sniego uždangalu ir atrodo žuvusi, bet pavasarį ji auga toliau, kol atneša subrendusius vaisius, jei kruša ją visą nesunaikina prieš pjūtį.

Dievota katalikė motina, paaukojusi savo gyvenimą šeimai ir vaikams, džiaugsis paskutinąją dieną.

Koks trumpūtis yra mūsų gyvenimas! Viskas praėina, lyg šešėlis, lyg prasiskubinę pasiuntinys, lyg preskrodžius galingą jurą laivas kuris praėjęs nepalieka bangose jokio pėdsako arba lyg į taikiai paleista vylyčia, kurios prakirstas oras vėl susiglaudžia taip, kad jos kelias lieka be jokio ženklų. Taip pat ir mes esame gimę tam, kad greit išnyktume.

Kiekviena pagyvenusi motina šiuose žodiuose suras pačios savo likimą. Kaip greit jauna mergaitė tapo panele, sužadėtine motina, —senutė.

Metai praskrido paukščio greitumu. Dabar ji svyruodama eina į savo kapą. Greit ji nusileis į jį ir po kiek laiko bus pamiršta.

Jaunoji sužadėtinė šviečia lyg pražydęs medis pavasarį. Bet užtenka tik nedaugelio metų, ir štai ji liks panaši į medį rudens metu su nuvytusiais lapais ir nuogomis šakomis.

Bet kaip laimingi esame, kad šį trumpą gyvenimą krikščionybė nušviečia amžinybės spinduliais, parodo mums laiko, triuso ir rūpesčių vertingumą, mus paguodžia dėl šios žemės gyvenimo trumpumo, dėl jo kančių ir vargų, mus pakelia iš mirties karalystės ir pradžiuoja amžinojo gyvenimo viltimi.

Garsus prancūzų gydytojas Laënnec kuris visai net netikėjo, prieš daugelį metų parašė knygą apie merdėjimą ir mirtį visuose visuomenės sluoksniuose. Joje jis padarė savo pastabas tik kaip filosofas.

Apie katalikės motinos mirtį jis sako:

„Aš esu matęs mirštant daugiau negu du šimtai tų dievotų moterų. Daugumos iš jų mirtis ir merdėjimas man atrodė gražiausiu motiniškos meilės įrodymu“.

Iš tikrųjų tokiam ligonės kambaryje junti meilingai kvėpianti atmosfera, trykštanti iš tos persiėmusios dievotais jausmais moters.

Mirštančioji meldžiasi, o vaikai paskutinį sykį jai patarnauja. Ji parodo tokią dvasios ramybę, kad net priverčia nusiminti kiekvieną modernesnės krypties filosofą.

Ar girdite tylų varpelio skambėjimą?

Tuoj pasirodys šv. Eucharistija, o ligonės lovą apstos visi jos vaikai.

Teneišdrįsta niekas sakyti, kad ta didinga mintis apie Dievą yra nesuderinama su tos paprastos moters išsivokslinimu.

Mirštančioji tiki ir jos vaikai tiki, ir to užtenka. Jų tikėjimas yra moralesnis ir išmintingesnis negu tų, kurie pasaulyje neretai yra laikomi aukštų sluoksnių žmonėmis. Mat jų tikėjimas yra sujungtas su dorybės praktikavimu ir užmokesnio viltimi. Taip atrodo, kad mirties valanda jau suteikia to užmokesnio dydžio nuajautimą.

Tas mirties kambarys mums primena vieną iš tų pirmųjų krikščionybės laikų bažnyčių. Ta vieta, kur neseniai dar buvo baldai, staiga pavirto į rimtą baziliką.

Čia matyti paprastą stalą kaip altorių ir ligonės lovą, ant kurios dangaus paveldėtoja laukia paskutinės paguodos.

Priešais stovi kunigas su švė, Ostija rankose. Visi šeimos nariai su didžiausia pagarba klaupiasi. Prisiartinus prie lovos ir paklausius, būtų galima pastebėti, kad mirštančioji drauge su visais šnabžda maldos žodžius.

Tada vaikai išklauso patarimą, kurį ta motina jiems duoda. Ta prasta moteris, kuri niekada neskaitė apie Platoną, supranta nekinančiąją išmintį labiau, negu didysis Atėnų filosofas... Paskui įsižiūrėkime į tos brangiosios motinos išbalusį veidą, į jos mirties drabužius, į kryžių jos baltose rankose. Štai ji gali paskutinį kartą ant tos lovos, ant kurios ji kadaise gulėjo budama žmona ir motina. Apie jos lupas matyti klaidžiojant kažką giliai rimto, bet drauge kažką jaudinančio ir kažką brangaus.

Šituose branguose bruožuose glūdi simboliška amžinybės išraiška ir miglotas jos regėjimas.

Toks yra gyvenimas ir mirtis tos dievotos motinos, kuri paaukoja savo gyvenimą savo šeimai ir savo vaikams. Man nepatogu yra piešti kitą moters tipą, kuris neužsipelno būti palygintas su tuo, apie kurį iki šiol kalbėjome.

Laënnec, tas garsusis prancūzų gydytojas, taip pat matė mirštant ir kitas moteris. Apie moterį, nenorėjusią šeimos gyvenimo ir vaikus laikiusią kliuviniu, jis sako: „Jos mirties patalas yra tarytum pragaro įgaliotinis. Ji raitosi ir kratosi prisiartinančio likimo. Ji prieina prie merdėjimo su liudnais ir dažnai kartojamais žodžiais: aš nenoriu mirti“.

Paskui jis priduria: „Kurie dalyvavo panašiuose merdėjimuose, tie sutiks svarbiausiame dalyke, kad pastarosios gyvenimo pabaiga negalima sulyginti su pavyzdiniu gyvenimo pabaiga dievotos katalikės motinos, kuri prakilniai kreipia savo paskutiniuosius žvilgsnius į savo vyrą, į savo vaikus ir į dangų“.

Jos mirtis yra panaši į gražų saulėleidį. Jai tinka šie šv. Rašto žodžiai: „ji juoksis savo paskutinąją dieną“. (Pat 31)

Tad kiekviena motina tegu rupinasi, kad nebūtų sutrukdyta jai šypsena tą dieną, nes dangaus karalystė yra panaši į pirklių, kuris ieško gerų perlų.

Suradęs gerą perlą jis eina ir nuperka jį. Geneji perlai, kurių ieško katalikė motina, yra jos vaikų nemirtingosios sielos.

Ji parduoda viską, ką tik ji turi, t. y., ji paaukoja viską, savo žemiškuosius troškimus, savo poilsį, savo jėgas, savo gyvenimą, kad tik tuos perlus saugiai patalpintų į brangų dangaus karalystės išdą.

Jos pirmasis rūpestis yra įsigyti dangų ne vien tik sau. Draug su savim ji nori pasiimti savo vaikus. Ji nori juos turėti šalia savęs amžinosios laimės džiaugsme.

Kuno akimis žiurint į kasdienį katalikės motinos darbą, atrodo, kad perlų kaina yra per didelė, tačiau iš tikrųjų ji yra menkutė, sulyginus ją su perlų vertingumu.

Katalikė motina, kuri nebijojo paaukoti savo gyvenimą, džiaugsis savo paskutinąją dieną.

Šypsodamasi ji paliks tą šalį, kurioje ji surado perlus ir šypsodamasi ji atsikratys žemės dumblais. Ji džiaugsis tomis brangenybėmis, karias ji įgijo amžinybei.

Iš „Espero Katolika“ vertė Alf. K.

M. Damarodienė.

JAUNYSTĖ.

Jaunime, jaunime,
Saulė šviesi jau teka,
Trinkie miegą iš akelių,
Jau pro šalį laiks sapnelių—
Dabar kelkis ir krutėk.

Jaunystė! Koks tai prakilnus ir išdidus žodis, kiek jo skambėsyje reiškiasi grožio ir energijos! Jeigu mes pačiame žodyje randame tiek daug gražumo, tai ką jau bekalbėti—gyvenime.

Jaunuolis—lė, išbujojęs ir pražydes, kaip tas baltutis rožės žiedelis, žengiantis pirmą gyvenimo slenkstį, svajoja būti didvyriu, milžiniškus darbus nudirbti, apsisarvoti stipria valia, kad joks vėjas jį neparblokštų.

Bet dėja, nekartą mums teko matyti, kaip kirminas, susiraitęs ant gražaus rožės nekalto žiedelio, jį ėda, kol pagaliau jį visai sunaikina. Taip atsitinka ir gyvenime. Jaunuolis—lė, pasiduoda lengvai svetimųjų įtakai, jam pasirodo, kad tik tas gražus, kas svetima, o savo mėgsta peikti arba niekinti. Visu pirmu pamina po kojų savo brangiausią kalbą, už kurią mūsų tėveliai ir proseneliai nemaža iškentėjo, gindami ir ugdydami ją nuo amžių ir iki šiai dienai, o vėliau ir kitas savybes praranda.

Jaunuoli—le, atmink kiekvienam žingsny, jog esi Lietuvis—te tavo gyslose teka vien tik lietuviškas kraujas! Tau kita kalba turi būti svetima, nors ir moki ją kalbėti, bet pirmoj vietoj statyk lietuvišką.

Gyvendamas svetimoj šalyj svajok tik apie savo tikrą tėvynę Lietuvą. Nors ir butum gimęs svetimoje šalyj, bet esi gimęs iš lietuvių tėvų, ir kitos tau tėvynės negali būti, kaip Lietuva. Neįsivaizdini jaunuoli—le gyvendamas svetimoj šalyj, kokia graži tavo tėvynė Lietuva. Puošia ją tankūs miškai ir šilai, jos krantus plauna upės ir upeliai, o ežerai, ežerėliai užlieję mūsų laukus. Pamatęs sušuktum, kaip tas klajunas: „Ak kaip čia gražu“ Kaip italas sako: „Pamatyk Neapolį ir numirk“, drąsiai galiu pasakyti „Pamatyk Lietuvą ir numirk“. Bet dabar tavo akis apdumė svetimųjų prabangos, esi jų vergas, savo jaunystę ir kilnius užsimojimus pardavei svetimiems. Kodėl gi negalėjai panaudoti savo tėvynėi?

Daug lietuvių yra ištekėjusios už svetimtaučių. Ar jos panaudojo tinkamai savo jaunystę? Parsidavė svetimai valstybei save ir visą savo šeimą. Taip pat galima pasakyti ir su jaunuoliais. Argi nenusidėjai savo tėvynėi jos išsižadėdamas? Sustok, ir pagalvok ką padarei ar manai daryti? Ar rasi laimę svetimųjų prieglobstyj? Ar negraus tave sąžinė? Ar tik toks tavo jaunystėj buvo tikslas, tapti svetimųjų vergu? Savo tėvynėi visuomet tapsi raupsuotu, sukūręs tokią šeimą.

Tėveliai, tai jūsų tikslas iš pat mažo kūdikio skiepyti jam tėvynės meilę, ir reikalauti, kad tavo vaikai namie kalbėtų vien tik lietuviškai, antraip—padėsite savo vaikams ištautėti, nebusite verti lietuvių vardo.

Liudnas faktas, kurį man neseniai teko skaityti anglų laikraštyje „Weekly News“ vienos lietuvaiteš išpažintis, kuri savo visą jaunystę praleidusi anglų rengiamuose įvairiuose vakarėliuose, kurie net privedė atsisėsti kaltinamųjų suolan teisme.

Dabar toji lietuvaite apgailėstauja savo blogą praeitį ir kaltina save, kam neklausiusi tėvelių, kurie ją vis perspėdavę, jog ji negerai daranti. Ne ji viena yra tokia, daug yra lietuvių taip praleidžiančių laiką svetimųjų

tarpe. Joms neateina į galvą, kad jos vien žemina save anglų tarpe. Galima lankytis į lietuviškus pasilinksminimus, kurių pasitaiko nemaža, ten jausitės kaip namie, be to, atgausite lietuvišką dvasią.

Jaunuoli—le, nepraleisk savo gražiausį gyvenimo laikotarpį, jaunystę vėjais, Sunaudoti ją kilniems tikslams, vykdyk savo jaunystės sėklą, kad senatvėj turėtum ką pajauti. Pasirodyk visur esąs lietuvis, nesigėdink to vardo svetimųjų tarpe, nes tai didvyriškas žodis—lietuvis.

Spalių 9 d. sukako 12 metų, kaip dalis mūsų tėvynės yra atskirta su sostine Vilniū nuo Lietuvos ir vergauja po lenkų valdžia, Gedimino kalnas liusta be mūsų trispalvės vėliavos. Ten lenkų erelis sparnus išplėtęs tupi ir neduoda lietuviškai prasižioti, kaip tuoj kerta savo didžiuliu snapu.

Štai jaunuoli—le, tavo tikslas, tavo priedermė išliuosuoti sostinę Vilnių ir visus pavergtuosius ten kenčiančius lietuvius. Čia gali pasireikšti tavo energija, tavo jaunystės, pasiryžimas. Nuo tavęs priklauso visa tėvynės ateitis, tavim pasitikima, o jeigu tavim pasitikima, tai įrodyk, jog neveltai tas pasitikėjimas.

Pirmausia reikia vicnybės, jeigu norim laimėti, o tą vienybę įgyvendinsim, jeigu visi prisidėsime prie V. V. S. skyrių, kurie Škotijoj dabartiniu metu susitvėrė. Nepalikim visą darbą seniems, čia reikalaujama jaunų jėgų, jaunų pasiryžimų dirbti darbą visu tempu. Nesididžiukite, kad su senais reikės veikti, parodykite savo sumanymus, o išmušus valandai, drąsiai galėsime praeikšti pasauliui: „Mes nugalėjome, mūsų pusėj teisybė, Vilnius mūsų“.

Laimėjus, negėda tau bus jaunuoli—le pažvelgti savo motutei Lietuvai į akis ir pasakyti: „Motute, dirbu kiek galėčiau tavo naudai nesigėdindamas dirbti lietuvių tarpe viešai skelbdamas svetimųjų tarpe tavo vardą, tat priimk mano šią mažą auką auką, tavo garbei“.

Praleidęs blogai jaunystę, neturėsi ramybės senatvėj, išmetinėsi sau tuos blogai praleistus laikus, niekam gero nepadaręs, vien žalą sau tėvynei. Tat jaunuoli—le, dar nevēlu susiprasti. Jeigu pasidavei svetimųjų įtakai, skubėk nuo jų atsikratyti, pasišvėsk tėvynės labui, pradėk daugiau skaityti lietuviškus laikraščius bei knygas, kuriuose rasi daug žinių apie tėvynę ir visą lietuvišką veikimą, sužinosi ką veikia Lietuvos jaunuoliai—ės.

Tik sveikas, tautiškai susipratęs jaunimas sukurs tvirtą sveiką valstybę.

MIRUSIŲJŲ DIENA.

Vėlinių diena yra nusimarinimo ir gedulo diena. Tačiau ne neviltiškas, bet krikščioniškas skausmas pripildo mūsų širdį, skausmas kuris kyla iš stipraus stipraus tikėjimo, prisiminus mūsų atsikėlimą, mūsų susivienijimą amžinybėje. Ant mūsų kapų stovi ne moderniosios pagonybės išmislas—pelenų indas, bet, tarytum iš pačių, mūsų mirusiųjų grabų išauga kryžius, kaip mūsų vilties, kaip mūsų meilės simbolis ženklas, kaip kaina mūsų išganymo, iš vadavimo.

Tikėjimas su mokslu, kylančiu iš šventųjų bendravimo, nušviečia mūsų kančią. Mes esame didžiulė Dievo šeima, atpirkta ir paženklinta Dievžmogio krauju, pagirdyta ir papenėta gausių malonių teikiančiu valgiu, švenčiausiu Jo kunu, Jėzaus širdies meilės taisyti laiko visus apsupęs tikroje meilėje, ne

žiurint ar jie jau yra nukeliavę į puikius. Tėvorumus, ar dar ant šios žemės grumiasisi, ar nuo šių abiejų, dangaus ir žemės, atsitoilnė, liepsnojančiose skaityklos ugnyse sunkioje kančioje išganymo laukia. Mintis ir tikėjimas į skaistyklą mums, žemės klajunams, yra tai paguodos švieseli.

Nors ten esantieji mūsų kuniškoms akims yra paslėpti, bet žinome, kad mūsų mirusieji iš tos apsilaimo vietos prašo, laukia mūsų maldų žinome, kaip reikalingi jie mūsų gerų darbų, mūsų aukos, mūsų meilės. Nors jie turi kentėti ir visą dieviško sprendimo suakumą jausti, tačiau jie jau yra kupini Dievo meilės ir malonės. Padėkos psalmės, pilnos šventos meilės skamba iš skaityklos, džiaugomas ir meilė, sumišę su vaitojimu ir ilgesiu, veržiasi karšta malda aukštin, prie Dievo sosto. Deja, jos pačios ta meile degančios, Dievo veido išsiilgusios sielos, negali išsilaisvinti. Šitoji galimybė yra palikta mums, kurie liudime su mumis amžinai atsive. kiausijų. Kas diena, kas valanda turime savo mylimiems mirusiesiems pagelbėti maldomis, aukomis, gerais darbais.

Tas palengvina vargšams mirusiesiems sunkų jų buvį, sušvelnina kartu atsiskyrimo skausmą. Kiekvienas atsiveikinimas turi kažką sunkaus, kartaus. Atsiskyrimo prašymas jo neapleisti, yra tai širdies šauksmas tą greitą atsiveikinimą jaučiančios sielos. Paskutinis žodis, paskutinis maldaujantis žvilgsnis, yra mums šventas palikimas. Ir kiekvieną auką, kiekvieną maldą, kuriames, susijungę su begaliniais nuopelnais dieviškos Širdies, atnašaujame, uždedame, lyg neužmiršus, mūsų meilę ant mūsų brangiųjų kapų. „Siela, neužmiršk jų! Siela, neužmiršk mirusiųjų! Žiūrėk, jie apsupę žiuri į tave, jie apšviesti šventame užsidegime, kurį vargšams meilė kursto, jie kvėpuoja ir laukia... Siela, neužmiršk jų! Siela, neužmiršk mirusiųjų!“ (Fr. Hebbel). Tokiu budu, mintys apie skaistyklą virs tikru mūsų paguodos šaltiniu. Iš tiesų gali būti net švento gailėsio šaltiniu. Prisiminę mūsų didelį nuodėmingumą, turime išganytoją maldauti pasigailėjimo, kad jis mums būtų maloningas Teisėjas, ir atgailos gyvenimu šioje žemėje turime atlikti bausmės už mūsų nuodėmes, kad tuo budu ko daugiausia išvengtume skaityklos liepsnų. Melskimes su šventąja Bažnyčia, ypatingai šiame vargingoms sieloms pašvęstame minėsyje:

Meldžiu širdžia sugraudinta,
Gailios ašaros man krinta,
Duok man Jėzau mirtį šventą!

Pagal vokišką Janitė.

Per 18 mėnesių kas nakt laikė maišė savo kudikį.

„Central News“ praneša, kad Sydney mieste, Australijoje, vienuose pavargėlių nakvynės ir gyvenimo namuose kartą sargas netikėtai pastebėjo, kad viena vidutinio amžiaus moteris, naktį eidama gulti, lovon pasave įsideda kokį tai didelį maišą, kuriame kas tai visi juda. Pakvietus policiją, pradėta jos klausinėti, kas jame yra. Varu prisipirta moteris pasakė, kad tame maiše ji laikanti 7-nių metų amžiaus savo dukterį. Kai policistai labai nustebę, dar galutinai nenorėdami tikėti, paklausė, kodėl ji savo kudikį maišan kišanti, ji atsakė tai daranti dėlto, kad piktoji dvasia naktį atėjusi jos nepasmaugtų ar kitą blogą jai nepadarytų.

Pareikalauta greitai maišas atrišti. Moteris atsisakė. Policistai tą maišą negalė-

gami atrišti, daug vargo turėjo, kol peiliais jį supiaustė ir išėmė iš jo kai šipulys sudžiuvusią mergaitę. Ji išlaikė mergaitę jame kas naktį per 18-ka mėn. laiko. Maišas buvo pasiutas iš senų blankietų ir kitų drabužių ir buvo labai storas. Kaip mergaitė jame per naktį neuždusdavo, niekas negali suprasti.

Manoma, kad moteris esanti nepilnai sveiko proto. Jei pasirodys esanti protinga, tai už tą savo su kudikiu elgesį teismo bus skaudžiai nubausta.

J. Butkevičius.

Ekspertuota 107 vagonai obuoliu.

Iki spalio mėn. 15 d. iš Lietuvos eksportuoti 107 vagonai obuolių, beveik visi į Vokietiją. Tik trys vagonai nuėjo į Angliją, Šveicariją ir Belgiją. Apie pusę visų eksportuojamų obuoliųėjo iš Jonavos gelžk. stoties; toliau eina iš Rokiškis, Kėdainių, Panevėžio apskr. gelžk. stočių. Kas savaitę eksportuojama vidutiniškai apie 20 vagonų obuolių.

Dėl žemų kainų obuolių eksportas paskutiniu laiku pablogėjo.

Naujas stiklo fabrikas.

Kauno priemiesty Šančiuose baigiamas statyti ir įrengti akc. bendrovės „Stiklolit“ stiklo fabrikas. Fabrikas pradės darbą kito mėnesio pradžioje. Jame dirbs apie 200 darbininkų. Fabrike bus gaminamas tik baltas stiklas: stiklinės, buteliai, vaistinių reikalams stiklai ir kita.

Fabrikas ieško Lietuvoje balto smėlio, kad jo nereikėtų importuoti iš užsienių.

Įvairios žinios.

X Iš Vatikano pranešama, kad Jo Šventenybė Popiežius Pijus XI netrukus statys dvejus milžiniškus rumus. Pirmieji bus skiriamas kardinolų rezidencijoms (gyvenimui), o antrieji Benediktinų Ordeno Centru. Pastarieji bus statomi ant Via Aurelia kelio, Ryme, ir tam tikru koridoriumi bus sujungti su Vatikano Miestu. Jie viso turės 300 kambarių.

X Newmains, Lanarkshire, netrukus bus pradėta statyti nauja katalikų vaikučiams mokykla. Ji kainuosianti £2,000.

X 14 spalio, Ballymascalan House, County Laugh, Airijoje, mirė baronienė Katarina Plunkett, seniausia moteris Didž. Britanijoje. Ji turėjo 112 m. amžiaus. 1825 m. mažiutė budama, ji kelis kartus sėdėjo ant kelių garsaus britų rašytojo Sir Walter Scott. Ji gyveno jau penktą Britanijos valdoną.

X Reuteris praneša, kad Brunn mieste, Čekoslovakijoje, 2 plėšikai nakties laiku įsibriovė į vieną brangių daiktų krautuvej. Daug vargo ir darbo jiedu turėjo, kol atsidarė plieninės didelės spintos (safe) durys. Jie įjė vidun pradėjo krauti sau į kišenes pinigus, kurių jie ten rado didelę daugybę. Bet tuo tarpu bekraustydami pinigus jie pajudino slapta aparatą ir spintos durys umai užsidarė, palikdamos juos viduje. Rytą atėję tarnautojai rado juodu pusiau užtroškusius, ir atidavė j policijos rankas.

X 15 spalio Krymo pusiasaly, Rusijoje, smarkiai žaibuodamas su dideliu trenksmu nukrito didelis holidas (akmuo) iš erdvės. Tačiau mokslininkai tvirtina, kad tai turi būti susprogusios kometos mažiutė dalelė.

X Šimet sukanka 60 metų nuo lietuvių kalbos uždraudimo Prusijos mokyklose. Tą įvykį lietuviai tinkamai paminėjo.

X Amerikos S. vienytyų Valstybių demokratams susitarė dėl savo kandidato į prezidentus. Juo statomas Roosevelt.

X Rusijos komunistai pašalinėję savo partijos suvirė 20 svarbių žmonių, jų tarpe Zinovjevą ir Kamenovą. Jie kaltinami buvę per daug palankūs buržujams.

X Iš Dublino rengiama oro susisiekimas su Berlynu. Orlaiviu bus gabenamas ne tik paštas, bet ir keleiviai. Kelionė orlaiviu iš Londono į Berlyną trunka apie 5 valandas, kuomet traukiniu ir laivu toji kelionė užima 21 valandą.

X Mrs Pawley, kuri neužilgo po savo vestuvių buvo pagrėbta kiniečių banditų Mandžurijoje, dabar paleista už gerą užmokesnį. Prie jos paliausavimo daug prisidėjo japonai.

KORESPONDENCIJOS.

F a u l d h o u s e. Senajam Parapijinės Draugijos kolektoriui, kurs išstarnavo 8 metus, atsiskaičius, keletą mėnesių išbūta be kolekto-riaus. Pagaliaus pasisekė surasti jaunas energingas vaikas Jonas Klimavičius, kurs sutiko Parapijinei pasidaruoti. Linkime jam visoko gero,

B e l l s h i l l. Spalio 19 dieną Š. L. K. Moterų Draugijos Bellshill skyrius šventė savo metinę šventę. Iš ryto Mossendo bažnyčioje atlaikyta ekzekvijos už mirusias draugijos nares. Į pamaldas susirinko geras burys ne vien moterų, bet ir vyrų.

Vakare Sąjungos švėtainėje įvyko jauk- vakarienė, į kurią susirinko apie 50 svečių. Vakarienė pradėta gražiu lietuvišku papročiu, su malda. Po vakarienės skyriaus pirmininkė p-ai Gečionienė prakalbėjo į susirinkusius, nurodydama Moterų Draugijos svarbą ir kviesdama visas lietuves katalikes moteris į ją dėtis. Kun J. Petrauskis savo kalbeje motinas prilygino prie saulės; kai ji šviečia, visa gamta linksmu, o kai ji nusileidžia—viskas ap-tyla. Taip pat esti ir su motina. Kol ji rapinasi savo šeimyna, tol viskas joje eina laimingai, o kai motinos netenkama, tuomet ir šeimynos gyvenimas sunkiais keliais eina. Todėl ragino jaunimą mylėti savo motinėles, jų klausyti.

Po prakalbų buvo dainos, kurias dainavo liuosai, kas tik norėjo. Žodžiu, linksmintasi iki vėlybos nakties.

Reikia padėkoti šio malonaus vakaro su- rengėjoms ir prie surengimo prisidėjusiems. Yo—Yo.

C a r f i n. Pereitą sekmadienį 23 spalio pas mus buvo lietuvių pamaldos. Kandangi tai buvo misijų sekmadienis, kun. J. Petrauskis pasakė pamokslą apie misijų svarbą ir kad visi galiama jas reinti. Po to prie išstatyto šv. Sakramento buvo sukaltėtas šv. Rožančius ir suteiktas palaiminimas su šv. Sakramentu. Per pamaldas p-ios Augustaitienės išlavintas, koras p-ai A. Eaucevičiui vargonais pritariant, pa- giedojo gražiai tiek lotyniškas, tiek lietuviškas giesmes. Nors oras tą dieną pssitaikė nekoks, žmonių bažnyčion susirinko gerokas būrelis.

Po pamaldų lietuvių švėtainėje surengta koncertas. Carfino artistai—mėgėjai suvaidino gražų veiklą „I tėvynė“. Artistai, kiek tai ga- limas mėgėjų reikalauti, savo roles atliko gera

Po vaidinimui daug entuzijazmo publikoje sukėlė pora vaikučių: Lizdukas ir Vyšniauskutis kuriedu padainavo pora dainelių. Gražu buvo žiūrėti, kad tie du vaikučiai, nors Škotijoje gimę ir auge, taip drąsiai gražiai lietuviškai padainavo.

Užbaigai dar pakalbėjo kun. J. Petrauskis. Jis pagyrė Carfino lietuvius už veiklumą, tiek vyresniuosius, tiek jaunimą. Prisiminė jis tai- togi apie mūsų sostinę Vilnių, kurią lenkai jau 12 metų laiko užgrobė. Kiekvieno lietuvi- o, kur jis negyventų, yra pareiga rūpintis savo sostinę atvaduoti. Pagaliaus, šis malonus susi- rinkimas užbaigtas Tautos Himnu. Buvęs.

KO ČIA JUOKTIS?

Tamista kuone prisiekdamas tvirtinai, kad gali išgydyti nuo kiekvienos ligos ar tiesa?

—Tikra tiesa! Ir mano gydymas visio- met padeda, jei tik ligonis atsidėjęs klauso visų mano nurodymų.

Bet žiurėk, tamsta, mano sunus gėrė tamstos išgirtus vaistus išstisus metus ir gerdamas paskutinį šaukštelį ėmė ir numirė. —Na, matote, kad mano teisybė. Jis neklausė mano nurodymų. Juk aš jam sakiau, kad pri- valo gerti tuos vaistus išstisus dviejus metus, o jis gėrė tik metus.

Moterų nuomenės yra daug svaresnės, negu vyrų.

Gal but! Juk jos taip dažnai jas maino.

Aš ir mano dviratis esame neperskiriami. Su dviračiu aš niekad nesiskiriu.

—Netiesa! Vakar mačiau tavo dviratį ant kelio, o tave patį griovyje.

Ar gerai atsakei profesoriui per egzaminus? —Manau, kad gerai, nes jam taip patiko, kad antrą kartą liepė ateiti.

Nebijok tamsta to šunies. Juk žinau, kuris šuo loja, tas nekanda.

—Taip taip. Bet kas, žino kad jis nenustos lojės ir nepradės kęsti.

Pasakyk man koks skirtumas tarp dram- blio ir blusos?

—Labai aiškus: dramblys gali turėti blusų, o blusa negali turėti dramblių.

JOSEPH ROTTS IR CO.

Hamilton Rd., Bellshill.

MOTORKARŲ ISNUOMOTOJŲ IR LAIDOTUVIŲ RENGĖJAS.

Laidotuviams turiu motorkarų arklintu vežimų.

Istaiga atdaroma dieną ir naktį.

Parduoda ir taiso motorkarius ir motormius dviračius.

Visi darbai atliekami gerai preinamomis kainomis.

Telefonas Bellshill 6.

GLASGOW LIETUVIAMS.

JOHN HUGHES

Graborius ir laidotuvių

vedėjas.

Patarnauju laidotuvių

kuopuikiausia reikale.

Prašau atsisaukti, o mano darbu busite užganėdinti. Mano patarnavimas visuomet sąžiningas ir nebrangus.

Mano istaigoje galėsite susikalbėti avo kalba, aš turiu lietuvių kuris visuomet patarnaus kuogeriausia.

Mano isteigos

118 CROWN STREET, ir

112 GARNGAD ROAD.

TELEFONAS SOUTH 1304

Jeiturite Laidotuvių

ir jums šiaip reikalinga auto

pasisamdyti kreipti

r. ir J. Sherry.

Jų istaigos yra šiose vietose

178 Quarry St. Hamilton

45 Park St. Motherwell.

Shieldmuir St, Craigneuk.

Mossend X, Mossend.

Prašome istėmyti mūsų

staigų telefono numerius:

Hamilton 530, Motherwell 430

Craigneuko skyriui, Wishaw 2,

Mossendo skyriui, Bellshill 93.

JAMES KIRKLAND

PAMINKI DIRBĖJAS

Gražių stiprių ne giomis kainomis

Istaigos atdaros adienio vakarais

Prašome istėmyti telefono numerius:

Bellshill — 115

Motherwell — 96

DIRBTUVIŲ ADRESAI

Airbles St, Motherwell ir Bothwell Park Kapinėse Bellshill

Skyrius Airbles Kapinėse

LIETUVIŠKA KEPTUVE.

Senausia visam kotlande

Kepa Lietuvišką duoną

Kas tik reikalauja pristatom visur

Rašykite: "Varpas", Bakery

31 Calder Road.

Mossend Bellhill